

BOA zijn is een vak

Van onbekendheid met de term boa tot het niet voor vol worden aangezien en onbegrip van collega's. Het zijn zaken waar de Buitengewoon Opsporingsambtenaar in zijn of haar werk dagelijks tegenaan loopt. Daarnaast zijn er nog de discussies over taken en bevoegdheden, over de uitstraling en professionalisering; de Boa valt vaak tussen wal en schip. Met het ontstaan van de Politiewet in 1994 werd ook de functie van Boa in het leven geroepen. We zijn een kleine twintig jaar verder. Hoe is het om Buitengewoon Opsporingsambtenaar te zijn in 2014?

Denkend aan Holland zie ik breede rivieren traag door oneindig laagland gaan.....

Terwijl ik over de dijk van de Nederrijn van Kesteren naar Maurik rijd, denk ik aan dit bekende gedicht van de Nederlandse dichter Hendrik Marsman, dat in 2000 tot gedicht van de eeuw in Nederland werd verkozen. Marsman beschrijft in zijn gedicht het oer-Hollandse landschap en de eeuwige strijd tegen het water zo treffend en mooi, dat het enerzijds breed bekend is en anderzijds velen ontroert. Denkend hieraan zie ik inderdaad vanaf de dijk een brede rivier door oneindig landschap gaan. Wil je het nog Hollandser hebben?

Voor de serie "BOA zijn is een vak" ben ik op weg naar het Eiland van Maurik, waar ik een afspraak heb met Ger van Hout. Tot nu toe bent u gewend dat ik interview op het kantoor van de werkgever van de boa of aan haar of zijn keukentafel. Deze keer is dat niet het geval. Ik ga met Ger mee op controle. En het

leuke van deze controle is dat dit per snelle surveillanceboot gebeurt op het water van het Eiland van Maurik, de Nederrijn en de Lek. Maar daarover straks meer. Wat nog leuker is: het is vandaag een schitterende nazomerdag. De verwachting is dat het de hele dag droog blijft en de temperatuur oploopt tot zo'n 22 °C. Heerlijk, dit moet een leuke dag worden en ik kan alvast verklappen dat ik hierin absoluut niet word teleurgesteld.

Eiland van Maurik

We hebben afgesproken op een camping die aan water van het Eiland van Maurik ligt. Kort daarvoor heb ik nog even telefonisch contact met Ger opgenomen, want ik sta voor een dichte slagboom en hoe nu verder? "Zeg maar dat je voor boa Ger van Hout komt, dan komt het wel goed" en inderdaad, na een via de intercom vriendelijk "Maar natuurlijk, komt U verder", rijd ik de parkeerplaats van de camping op. Ger is hier kennelijk geen onbekende en in de loop van ons gesprek vandaag zal ook duidelijk blijken waarom. Ik pak m'n rugzak met onder andere m'n fotoestel en loop snel naar de haven, waar Ger me zal oppikken.

Eiland van Maurik

Maurik is een dorp in de Nederlandse gemeente Buren, provincie Gelderland. Het ligt in de Betuwe tussen Tiel en Wijk bij Duurstede. Door de bouw van de stuw in de Nederrijn bij Amerongen is de rivier, die oorspronkelijk langs het dorp liep, een paar honderd meter naar het noorden verlegd. Ter hoogte van Maurik ontstond een dode rivierarm. Het gebied ertussen wordt het Eiland van Maurik genoemd. Het is vooral een recreatiegebied voor watersporters en een Natura 2000 Vogelrichtlijngebied. De resten van de bedrijvigheid van vroeger zijn hier in de vorm van drie vervallen steenfabrieken nog terug te vinden.

Vooral recreatief gezien is het in de zomer een zeer druk gebied. Diverse jachthavens, een aantal campings, een zeilschool, een afmeervervoorziening voor binnenvaartschepen, outdooractiviteiten zoals een pitch & putt golfbaan, quad- en off-roadmotorrijden, RIB-varen, jetskiën, vlot- en kanovaren, flyboarden, boogschieten, klimmen, zwemmen, sportvissen en festivals en braderieën veroorzaken een extra druk op dit gebied.

Het eiland van Maurik is vooral recreatief gezien in de zomer een zeer druk gebied.

In de jachthaven van de camping komt Ger met zijn 'patrouillevaartuig' aangevaren. Dan constateer ik dat ik Ger al ken. We hebben elkaar al een paar keer getroffen op de ledenvergaderingen van onze vereniging. Hij wordt vandaag vergezeld door zijn collega-boa Bart de Leeuw. Nadat ik ben 'ingekwartierd' varen we rustig de haven uit, het water van het Eiland van Maurik op. Al snel blijkt dat Ger een enthousiast en begenadigd verteller is en zijn collega Bart blijft op dat gebied zeker niet achter. Het wordt een leuke en interessante tocht door een heel mooi stukje Nederland.

Ger van Hout.

Wie is Ger van Hout?

Ger is 57 jaar oud en woonachtig in het Land van Maas en Waal. Hij is als vrijwilliger boa bij Sportvisserij MidWest Nederland en bij Recreatiemaatschappij Uiterwaarde. Zijn collega Bart is als vrijwilliger boa bij de Hengelsportfederatie Midden Nederland. Ger kent Bart al vele jaren. Hij heeft hem leren kennen tijdens een voormalige bestuursfunctie die hij bekleedde bij de Hengelsportfederatie Midden Nederland. Soms gaan ze samen op pad, zoals vandaag. Dit komt extra goed uit omdat vandaag onder andere wordt gecontroleerd op visserij langs de Nederrijn en de Lek. De noordzijde van deze rivier valt onder de bevoegdheid van Ger en de zuidzijde onder die van Bart. Op deze manier is een combi-controle niet alleen efficiënt, maar ook praktisch beter uitvoerbaar, zoals ik vandaag een paar keer zal merken.

Ger vertelt hoe hij vrijwillige boa bij deze twee instanties is geworden: "Ik werk voor mijn boterham bij de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging (KNJV) en zit daarvoor heel vaak in vergaderingen. Dan is het gewoon heerlijk om een deel van m'n vrije tijd buiten in de natuur bezig te zijn. Hoewel ik in mijn vrije tijd ook jager ben en mijn jachtveld kan bezoeken,

ligt mijn hart al vanaf mijn vroege jeugd ook bij de sportvisserij. Ik ging als kleuter met mijn vader vissen en daarmee blijf je dan je hele verdere leven behept. Toen ik negentien was ben ik bij de rijkspolitie gaan werken. Al op de tweede dag van de politieschool werd de hele klas in één zucht lid gemaakt van de vereniging PDM. Dat ging toen zo in die dagen. Na enkele jaren werd ik binnen PDM lid van de "werkgroep regelgeving" en dat vrijwilligerswerk doe ik, in een iets andere vorm, nu nog steeds. Na de politieopleiding ging ik naar de landgroep Best en deed daar gedurende 13 jaren veel diensten met de veldpolitie. Die veldfunctie werd begin jaren '80 uitgebreid met milieutoezicht en ik werd ook "waarnemer" op de politiehelicopter tijdens milieuvluchten. Na 13 jaar bij de rijkspolitie gewerkt te hebben kreeg ik als jager de kans om in een geheel nieuwe functie bij de KNJV te gaan werken. Ik begon in de buitendienst en kwam daarbij al snel in een ongekend provinciaal vergadercircuit terecht. In mijn vrije tijd bleef ik echter - naast jagen - ook vissen en werd ik bestuurlijk actief voor de sportvisserij. In twee aan elkaar grenzende hengelsportfederaties heb ik een bestuurlijke bijdrage kunnen leveren aan het opzetten van een tweetal handhavingsafdelingen, met in totaal op dit moment ongeveer veertig vrijwillige boa's. En toen ik daar dan zo mee bezig was, begon het oude handhaversbloed weer te kriebelen. In 2012 heb ik zelf mijn boa-opleiding gehaald en inmiddels ben ik niet meer bestuurlijk maar als handhaver/boa werkzaam voor Sportvisserij MidWest Nederland en Recreatiemaatschappij Uiterwaarde in dit prachtige gebied. Beide werkgevers waarderen het enorm dat ik in mijn vrije tijd boa-werk voor hen doe en ik krijg dan ook allerlei faciliteiten. Ik heb daar o.a. mijn vaarbewijs en mijn marifoonbewijs mogen halen en zowel bij de Sportvisserij als bij Uiterwaarde heb ik de beschikking over een goede handhaversboot. Ik word ook ieder jaar bijgeschoold en houd zo mijn wettelijke kennis actueel."

Een snelle boot voor de handhavers.

Welke activiteiten doe je als BOA?

"Recreatiemaatschappij Uiterwaarde heeft meerdere recreatiegebieden in beheer. Naast het Eiland van Maurik zijn dat onder meer de Gouden Ham aan de Maas bij Appeltern, de Meent te Beusichem, de Rijkerswoerdse Plassen bij Arnhem en het Strandpark Slijk-Ewijk bij Valburg. Voor deze recreatiegebieden zijn zogenaamde gebiedsverordeningen van kracht. Zo ook voor het Eiland van Maurik waar ik meestal werk. In dit gebied is bijvoorbeeld bepaald dat men er zich niet 's nachts mag ophouden behalve in de jachthavens, campings e.d., dat je geen afval mag achterlaten, behalve in de daartoe bestemde afvalbakken. Verder mag je er geen open vuur aanleggen, niet wildkamperen, in de zomermaanden mag je er niet met een hond komen en je mag er niet vissen zonder geldige vispas. Op deze feiten handhaaf ik gedurende het zomerseizoen. Maar mijn hoofdtak bij het Eiland van Maurik is toch vooral het bevorderen van een veilig verblijf vóór en dóór de vele gebruikers van dat druk bezochte gebied. Mijn handhavingsprioriteit ligt in het handhaven van een verbod om sneller te varen dan de toegestane negen kilometer per uur, behoudens een daarvoor speciaal aangewezen "snelvaargebied". Omdat het een zeer waterrijk gebied is en er in het recente verleden vaak overtredingen op het water werden begaan, heeft het Recreatieschap voor de handhaving van de bepalingen van het Binnenvaart Politie Reglement (BPR) en de betreffende gebiedsverordening o.a. een snelle motorboot ter beschikking gesteld. En je merkt gelijk een gedragsverandering indien de handhaving in het voorjaar start. Er wordt dan veel rustiger gevaren en bij de snelle watersporten zoals waterskiën en met hoge snelheid voorttrekken van een bananaboot, worden ook veel beter de regels gevolgd. Naast het toezicht op de veiligheidsregels op het water houd ik ook nog meer algemeen toezicht op o.a. de Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet, het illegaal lozen van vervuilende stoffen in het oppervlaktewater en het juist parkeren in de parkeerzone van het gebied".

Bart de Leeuw.

Hoofdtak bij het Eiland van Maurik is toch vooral het bevorderen van een veilig verblijf vóór en dóór de vele gebruikers van dat druk bezochte gebied.

Als Ger vanaf de plas van het Eiland van Maurik de Nederrijn opvaart, verwisselt hij in feite van bevoegdheid, namelijk die van boa Recreatiemaatschappij Uiterwaarde naar die van boa Sportvisserij MidWest Nederland. Op de Nederrijn, Lek en alle zijwateren controleert Ger conform de taakomschrijving van het bestuur van MidWest Nederland op Visserijwet gerelateerde feiten. De overige zaken, zoals bijvoorbeeld de vaarsnelheid, laat hij op de rivier over aan de politie te water. Jammer is wel dat deze niet veel meer wordt gesignaleerd. Of de vorming van de nationale politie daar debet aan is, blijft de vraag!

Het toezicht op de wateren van het Eiland van Maurik en de Nederrijn vindt hoofdzakelijk in de zomermaanden plaats, zeg maar van eind mei/ begin juni tot eind september. De rest van het jaar besteedt Ger aan controle van de Visserijwet in de overige visgebieden van Sportvisserij MidWest Nederland, zoals de Lek, de Vinkeveense en Loosdrechtse Plassen, het Veluwe Randmeer en het Amsterdam-Rijnkanaal.

Sportvisserij MidWest Nederland heeft op dit moment in totaal circa dertig boa's in dienst. Dat zijn allemaal vrijwilligers. Er wordt veel op aanvraag van hengelsportverenigingen of naar aanleiding van een melding gewerkt, indien er bijvoorbeeld stroperij – meestal met fuiken of netten - is geconstateerd.

Snelvaarverbod

Inmiddels varen we rustig over de plas van het Eiland van Maurik en vertelt Ger over de door hem uit te voeren controles op snelheid van de boten op het water. Alle belanghebbende gebruikers van het gebied, zoals de campings, de skischool en Recreatiemaatschappij Uiterwaarde als de eigenaar van het gebied, hebben gezamenlijk de stichting 'Snelvaren' opgericht.

Zoals eerder vermeld mag je hier niet sneller varen dan negen kilometer per uur, maar voor een aangegeven gedeelte van de plas is daarvoor een ontheffing verkrijgbaar. Er mogen maximaal 30 snelle motorboten gelijktijdig op basis van deze ontheffing snelvaren in de daarvoor aangewezen snelvaarzone. De maximumsnelheid van 9 km/uur staat op diverse grote borden langs de waterkant duidelijk aangegeven. De schipper van een boot die vaart met ontheffing van de maximumsnelheid is verplicht om de papieren ontheffing bij zich te dragen en hij moet daarbij tevens de boot van een geel genummerde vlag voorzien. Ger zorgt voor het toezicht hierop.

Er gelden snelheidsbeperkingen in het gebied.

De boot waarop wij nu varen is onder andere voorzien van een GPS-snelheidsmeter. Deze kan tot twee cijfers achter de komma zeer nauwkeurig de snelheid van de boot bepalen zodat de boa op zijn beurt weer de snelheid van een vaartuig dat hij/zij volgt nauwkeurig kan vastleggen. Wanneer er wordt vastgesteld dat iemand duidelijk zichtbaar sneller dan negen kilometer per uur vaart in de 9 km-zone of zonder ontheffing in de snelvaarzone, dan wordt er door Ger proces-verbaal opgemaakt.

Een drukte van belang

We zien in de verte een speedboot met flinke snelheid over de plas varen en Ger zet direct de achtervolging in. De schipper ziet ons uiteindelijk naderen en brengt z'n boot tot stilstand. Het blijkt dat Ger deze man al kent maar hij controleert toch maar even z'n papieren. Deze blijken allemaal in orde te zijn en we varen rustig verder over de plas. Ger vertelt dat adequate handhaving van het snelvaarverbod wel heel erg belangrijk is, met name in zo'n druk recreatiegebied als het Eiland van Maurik. *"In de drukke zomermaanden zijn er heel veel activiteiten op en langs het water. Je moet er niet aan denken wat er kan gebeuren als er kinderen zwemend oversteken en er een boot met zeer hoge snelheid komt aanvaren. Onlangs nog heb ik een schipper van een snelle motorboot voor dit feit bekeurd. Deze onverlaat kwam 's avonds tegen het donker met meer dan 55 km per uur de zwemzone in varen. Tijdens het volgen zagen wij dat die boot op nog geen 10 meter afstand*

een groepje van vier zwemmende kinderen voorbij stoom. Bij staandhouding bleek dat die schipper die kinderen in het geheel niet gezien had. Op dat moment kunnen de grootste ongelukken gebeuren. Dus hier zien we streng op toe. Met de aanvaring begin augustus op de Vinkeveense Plassen - waarbij twee doden vielen - nog vers in mijn geheugen, heeft deze schipper dan ook gelijk een heel vette prent gekregen".

Op dat moment passeren we een met een drijflijn afgebakend deel van de plas waar allerhande activiteiten plaatsvinden. Diverse - overigens op leeftijd zijnde - dames en heren scheuren met hoge snelheid per jetski over een uitgezet parcours. Vlak daarnaast is een jongeman verbeterd bezig om zich boven water staande te houden op een zogenaamd flyboard. Het ziet er allemaal erg spectaculair uit, dus maar snel even een foto maken. Op de wal kant zie ik dat de zandhazen niet onderdoen voor de waterratten, want daar wordt op een uitgezet zandig parcours een wedstrijd gehouden met quads en off-roadmotoren. Even later passeren we de pitch & putt golfbaan, waar het er een stuk rustiger aan toe gaat. Al met al is het toch een tamelijke drukte op en aan het water van het Eiland van Maurik en dan is het - weliswaar op een zaterdag - ook nog buiten het hoofdseizoen...

We varen hierna van de Nederrijn op en als ik al het idee had dat het er hier wel wat rustiger aan toe zou gaan, vergiste ik me behoorlijk. We worden van diverse kanten gepasseerd door supersnelle zogenaamde RIB (Rigid Inflatable Boat) powerboten. Dit zijn rubberboten met een stevige romp. Eigenlijk net zoals waar wij nu op varen, maar met dat verschil dat die RIB's wel zo'n tien personen kunnen vervoeren en wel acht meter lang kunnen zijn. Je kunt er een motor op aantreffen van zo'n 600 pk. Daarmee kunnen snelheden worden bereikt van circa 100 kilometer per uur! Voor zo'n snelle stoere vaart willen veel mensen wel het een en ander betalen, zo blijkt nu ook weer.

Adequate handhaving van het snelvaarverbod is wel heel erg belangrijk.

Eén van de schippers van zo'n RIB komt langs en vraagt aan Ger of hij hier ook controleert. Hij meende namelijk van niet. Inderdaad, dat klopt, zolang het niet over vissen gaat dan. Maar Ger maakt hem niet wijzer dan nodig en laat het antwoord met een lach een beetje in het midden.

De Nederrijn-Lek

We draaien om en varen westelijk naar, letterlijk en figuurlijk, rustiger vaarwater. Langs de rivier treffen we diverse vissers aan, die door Ger en Bart worden gecontroleerd. Nu blijkt ook het belang om met z'n tweeën te zijn als er per boot wordt gecontroleerd. Vaak is een boot in de stroming niet goed vast te leggen. De ene boa houdt dan de boot stil op de stroom, terwijl de andere de wal opklimt en de controle uitvoert. In je eentje zou dat überhaupt niet kunnen.

Ger vertelt dat er in de periode van november tot en met maart veel op het vissen op roofvis, zoals snoek, baars en snoekbaars, wordt gecontroleerd. Dat gebeurt wat hem betreft zoveel mogelijk per boot. De boot van de hengelsportfederatie staat daarvoor op een trailer die achter de auto vervoerd kan worden, zodat Ger op alle wateren binnen het bewakingsgebied kan komen. *"We kijken dan met name of er met levend aas in plaats van met kunstas wordt gevist, want dat is verboden. Als we dat constateren levert dat een boete inclusief administratiekosten van € 378,- op. Dat is een flink bedrag dus we gaan er van uit dat dit dan ook een preventieve werking heeft. Verder mogen de vissers in de meeste wateren niet meer dan twee snoekbaarzen en maximaal één snoek meenemen. Baarzen mogen (meestal) onbeperkt meegenomen worden. Als men zich hier niet aan houdt wordt proces-verbaal opgemaakt. De Visserijwet geeft ons veel bevoegdheden om dit vast te stellen, zoals het vorderen van medewerking aan een controle, het openen van viskaren, het zelf lichten van vistuigen en het doen stilsthouden en doorzoeken van voertuigen."*

Controle van een sportvisser.

Langzaam maar zeker passeren we het middaguur en is het tijd om de innerlijke mens te versterken. We leggen aan in de haven van het oude pittoreske stadje Wijk bij Duurstede. Op het zonnige terras van een leuke uitspanning aan de haven laven we ons aan een kop koffie en een heerlijke uitsmijter. Daar waren we wel aan toe en tevens heb ik even de kans om het een en ander op te schrijven. Ger en Bart hebben me al veel verteld over hun werk, en ook laten zien natuurlijk, en dat wil ik uiteraard heel graag met jullie delen - dus mooi even tijd voor het nodige schrijfwerk.

Met volle buiken gaat het nu over de Nederrijn richting de kruising met het Amsterdam-Rijnkanaal. Die steken we over en varen dan vervolgens de Lek op. Bart wil mij nog graag een aantal paaiplaatsen voor vissen laten zien die speciaal daarvoor langs de Lek zijn aangelegd. Dat aanbod sla ik uiteraard niet af, want het is vandaag bepaald geen straf om op het water te zijn!

Project 'Paling over de dijk'

Ondertussen vertelt Ger dat een aantal boa's van Sportvisserij MidWest Nederland ook druk zijn met de uitvoering van het project 'Paling over de dijk'. Hij moet wel even lachen als hij mijn verbaasde gezicht ziet: *"Nooit van gehoord? Nou luister, bij een barrière in de waterloop zoals een stuw, kan de paling tijdens de grote palingtrek niet naar de zee. Er is nu een afspraak gemaakt met beroepsvissers dat zij de paling op een professionele manier voor de stuw wegvangen. Dat gebeurt meestal met behulp van 'schietfuisen'. Na weging en registratie van de paling wordt deze over de stuw weer uitgezet. Het is de taak van de boa's om daarop toezicht uit te oefenen, zodat alles loopt zoals we dat met elkaar hebben afgesproken. Dit hele project wordt gefinancierd door het ministerie van Economische Zaken. Eigenlijk net zoiets als het overzetten van padden tijdens de paddentrek, maar dan anders"*.

Een dubbel belang dienen

Het aardige van het werk van Ger en Bart is dat ze eigenlijk op deze wijze twee belangen dienen. Enerzijds het belang van de 'werkgever', het controleren van de bescheiden waarvoor de houder heeft betaald of in sommige gevallen zou moeten betalen en anderzijds het belang van de natuurbescherming en de visstand. Hier snijdt het handhavingssmes aan twee kanten.

Langs de Nederrijn treffen we twee voorbeelden van natuurbescherming aan. In een inham van de rivier, tussen twee kribben, zien we een motorbootje liggen. Vanaf de beboste walkant kringelt een rookwolk omhoog. Een paar jongelui zijn bezig om zich daar te verpozen en één van hen is bezig om een kampvuur aan te leggen van dood hout dat daar op de grond ligt. Dat is natuurlijk verboden volgens de

Algemene Plaatselijke Verordening en Ger gelast de jongen om het vuur met water uit te maken. Deze volgt dit verzoek direct op en belooft plechtig geen open vuur meer aan te leggen. *“Het is best wel link, een open vuur in dit droge dorre bosje. Voor je het weet staat de hele boel in de fik!”*

Een tweede voorbeeld doet zich voor als we een doodlopende zijtak van de Nederrijn invaren. Dit is een stuk natuurgebied waar geen boten mogen komen. Er staat bij de ingang dan ook aan weerszijden een bord, dat aanduidt dat het verboden is om hier in te varen. Aan het eind van die inham ligt een motorzeiljacht voor anker. Op het dek liggen de heer en vrouw des boots, met aan de heersende temperatuur aangepaste kleding, te chillen. Ger wijst ze rustig maar dwingend op het feit dat ze hier niet mogen liggen, waarna beide opvarenden snel aan de slag gaan om het anker te lichten en het natuurgebiedje te verlaten. Ze komen er met een waarschuwing van af en daar zijn ze heel erg blij mee. Bekeuren voor dit feit zou sowieso wat lastig zijn geweest, want we hebben ze niet op heterdaad betrappt toen ze het gebied invoeren, hetgeen wel essentieel is om voor dit ‘invaarverbod’ te kunnen bekeuren.

Paaiplaatsen

Inmiddels zijn we voorbij Culemborg aangeland bij een aantal paaiplaatsen die aan de noordzijde van de Lek tussen een aantal kribben zijn aangelegd. Tussen de kribben is het waterniveau van het kribvak verlaagd en afgezet met palen en wilgentenen, zodat daar geen vis door kan. Stroomopwaarts is in deze afscheiding een kleine ingang gemaakt en stroomafwaarts een kleine uitgang. Hier hebben de vissen alle gelegenheid om rustig te paaien. Een mooi project van Rijkswaterstaat om de visstand te bevorderen en nu maar hopen dat dit initiatief tot positieve resultaten leidt.

Tot slot

Na een hele dag op het water doorgebracht te hebben kunnen we de balans opmaken. Het toezicht op het Eiland van Maurik is bepaald geen overbodige luxe. Toezicht op de veiligheid en de rust in dit kwetsbare, multifunctionele gebied is essentieel. Wat vandaag opviel is dat de bijna dertig vissers die we hebben gecontroleerd de papieren doorgaans goed op orde hadden. Een paar jeugdige vissers die zonder (jeugd)vispas aan het vissen waren, werden vermanend toegesproken en weggestuurd, onder de mededeling in het dorp een jeugdvispas aan te

In de Nederrijn is het veel rustiger.

Flyboarden.

schaffen. Dit om een flinke bekeuring in de toekomst te voorkomen.

Ik kan terugkijken op een, in alle opzichten, prachtige dag. Ger en Bart hebben me wegwijs gemaakt in een aantal relevante regels c.q. verbodsborden voor de pleziervaart en m'n inmiddels behoorlijk weggezakte kennis van de Visserijwet bijgespijkerd.

Met heel veel respect heb ik gezien hoe deze twee boa's met veel passie en kennis een groot deel van hun vrije tijd besteden aan dit belangrijke werk.

Ger en Bart, hartelijk dank hiervoor!!

Tekst en foto's: Dick Nijhof

Paaiplaatsen langs de Lek.

